

3. Strategian johdonmukaisuus

3.1. Katsaus toimenpiteisiin, jotka varmistavat riskienhallinnan johdonmukaisen ja integroidun lähestymistavan

Art. 97(2)(e)

Johdonmukainen ja integroitu lähestymistapa riskienhallintaan

Suomen maatalouteen kohdistuu useita erilaisia riskejä, jotka aiheutuvat muun muassa pohjoiseen sijaintiin liittyvistä luonnonolosuhteista, kasvukauden lyhyydestä, viljelytoimenpiteiden lyhyestä aikaikkunasta ja paikallisista sääilmiöistä, tulipaloista, eläin- ja kasvitaudeista, yrittäjien ja työntekijöiden sairastumisesta, ihmisten ja eläinten kohtaamista tapaturmista, koneiden rikkoutumisesta, puutteista infrastruktuurissa ja saavutettavuudessa (esimerkiksi tiet ja tietoliikenneyhteydet) sekä panos- ja tuotemarkkinoista.

Viljelijöiden osaamisen lisääntyminen vähentää toiminnan riskejä ja parantaa valmiuksia riskienhallintaan. Siksi panostetaan riskienhallintaan liittyvään tiedonvälitykseen, koulutukseen ja neuvontaan. Neuvonta auttaa maatiloja riskien kartoittamisessa ja riskienhallintasuunnitelmien laatimisessa. Lisäksi riskien ehkäisemiseen ja niiden hallintaan vaikutetaan välillisesti useilla muillakin CAP-suunnitelman toimenpiteillä, joita ovat investoinnit fyysiseen omaisuuteen, ympäristökorvaukset, eläinten hyvinvointikorvaukset, luonnonmukainen tuotanto ja yhteistyö. Laajakaistainfrastruktuurin luominen, parantaminen ja laajentaminen vähentävät paikallisen ja alueellisen toiminnan riskejä. Nopeat ja toimintavarmat tietoliikenneyhteydet mahdollistavat valvonnan ja turvallisuuteen liittyvien laitteistojen tehokkaan käytön. Symmetristen yhteyksien tarve on korostunut myös eri etäpalveluissa (muun muassa video- ja ääniyhteydet, yhteiset työalustat). Maaseutualueiden elinkeinoelämän kestävyyttä parannetaan lisäämällä toimijoiden ympäristötietoisuutta ja energia- ja resurssitehokkuutta sekä panostamalla eläinten terveyteen ja hyvinvointiin.

Seuraavassa on kuvattu riskienhallintaa riskiryhmittäin.

Tulipalot ja sähkökatkot

Tulipaloja pyritään ennaltaehkäisemään rakentamismääräyksillä, jotka koskevat muun muassa materiaaleja, turvaetäisyyksiä ja hälytysjärjestelmiä.

Sähkökatkojen varalta tuettavissa kotieläinrakennuksissa on oltava varavoimajärjestelmä eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi (ilmanvaihdon, lypsyn ja ruokinnan varmistaminen). Suomessa on myös käynnissä laajamittainen sähköverkkojen maakaapelointi, mikä on nostanut sähkön hintaa, mutta parantaa toimitusvarmuutta.

Palojen varalta maatilat ottavat vakuutuksia, joita myös pankit edellyttävät otettavan lainojen vakuutena olevalle omaisuudelle. Keskeytysvakuutus kuuluu osana maatilavakuutuksiin.

Tapaturmat ja jaksaminen

Rakentamismääräyksissä on huomioitu eläimille ja ihmisille rakennuksissa mahdollisesti aiheutuvat riskit. Viljelijöiden koulutus ja neuvonta antavat valmiuksia tapaturmariskien kartoitukseen. Tapaturmavakuutukset antavat turvaa vahinkojen varalta.

Modernit, uusimpien standardien mukaiset tuotantorakennukset, koneet ja laitteet parantavat työturvallisuutta.

Kotieläintiloilla lomitusjärjestelmä edistää viljelijöiden jaksamista. Maatalouden työterveyshuolto ja maatalousyrittäjien eläkelaitos pyrkivät neuvonnalla ja asiantuntijaohjauksella ennaltaehkäisemään tapaturmia ja työssä uupumista. Tärkeää on myös alan toimijoiden verkostoituminen.

Eläinten sairastumiset ja menetykset

Tuotantoeläinten terveydenhuolto ja investoinnit ajanmukaisiin tuotantotiloihin edistävät eläinten terveyttä. Eläinten hyvinvointikorvauksiin kuuluvat hyvinvointisuunnitelmat sisältävät muun muassa tautitorjuntaan liittyviä toimia. Eläinten menetyksiin ja sairastumisiin sekä niistä aiheutuviin tuotannonmenetyksiin kotieläintuottajat voivat varautua vakuutuksin, joiden ottamista tuetaan vakuutusveron vuoteen 2027 ulottuvalla poistolla. Eläintautilain (441/2013) perusteella voidaan maksaa korvauksia valvottavan eläintaudin hävittämisestä aiheutuneista menetyksistä. Lisäksi salmonellatartunnoista aiheutuvien taloudellisten menetysten takia sianlihan tuottajien tarkoituksena on perustaa keskinäinen eläintautirahasto, jota voitaisiin tukea kansallisesti.

Satovahingot

Satovahingot voivat olla sekä laadullisia että määrällisiä. Maaperän hyvä kunto ja toimiva vesitalous ovat peruslähtökohtia viljelyn onnistumiselle. Kasvituotannon riskejä vähentävät useamman kasvilajin kasvattaminen, oikea-aikaiset viljelytoimet, maalajin huomioiminen viljelytekniikassa, hyväkuntoiset muokkaus- ja sadonkorjuukoneet, tuotantoalaan ja korjuukalustoon suhteutettu riittävä kuivaamokapasiteetti sekä tehokas peltojen kuivatusjärjestelmä lumien sulamisesta aiheutuvan ylimääräisen veden ja runsaiden sadevesien poistamiseksi. Peruskuivatusta ja salaojitusta sekä kuivaamojen rakentamista tuetaan julkisilla varoilla. Satoriskejä voidaan vähentää myös kasvinsuojelun, rikkakasvien torjunnan sekä kasvi- ja lajikevalinnan avulla. Kasvintuhoojen torjunnassa oleellista on hyvien kasvuolojen varmistaminen, ennakointi ja oikea-aikainen torjunta. Ilmastonmuutoksen torjuminen ja tarve varmistaa veden saanti yleisesti maataloustuotannossa ja erityisesti erityiskasvien viljelyssä ovat tärkeitä, jotta voidaan suojautua satovahingoilta. Erilaisten vedenpidätysratkaisujen avulla voidaan vähentää kuivuudesta aiheutuvia menetyksiä. Kuivuusriskiä voidaan hallita myös maan rakennetta edistävillä viljelykierroilla ja -tekniikoilla. Ehdollisuuden vaatimukset sekä CAP:n erilaiset ympäristötoimenpiteet tähtäävät maan kasvukunnan säilyttämiseen ja parantamiseen.

Edellä mainituista varautumistoimista huolimatta Suomen kasvituotanto on pohjoisten sääolojen takia riskialtista. Muuan muassa lyhyen kasvukauden, sääolojen suuren vaihtelevuuden, hallan, rankkasateiden, kuivuuden ja raetuhojen vuoksi viljelijöiden olisi varauduttava isoihin satovahinkoihin satovakuutuksin. Satovahinkovakuutusten ottamista ja maatalouden alkutuotannon kasvintuhoojavakuutusten markkinoille tuloa pyritään edistämään vakuutusveron määräaikaaisella poistolla. Kasvinterveyslain (1110/2029) perusteella voidaan hyvin rajatuissa tapauksissa maksaa korvauksia viranomaisen määräämän hävittämis-toimenpiteen vuoksi aiheutuneista menetyksistä.

Viljelijän on huomioitava satovahingon mahdollisuus myös tehdessään tuotantosopimuksia ja toimiessaan futuurimarkkinoilla.

Ympäristöriskit

Maatiloilla kemikaalien käsittely ja varastointi on lisääntynyt tilojen koon kasvaessa. Isoissa kotieläinyksiköissä on oltava pelastussuunnitelmat kemikaali- ja paloriskien varalta. Kemikaalien käyttö ja varastointi maatiloilla on ilmoituksenvaraista toimintaa, jos määrät ylittävät valtioneuvoston asetuksen (855/2012) mukaiset arvot. Suoraan lainsäädännöstä tulevan säätelyn lisäksi kunnat säätelevät toimintaa alueellaan omissa ympäristönsuojelumääräyksissään.

Kemikaalien asianmukainen varastointi niille tarkoitetuissa paikoissa vähentää onnettomuusriskiä ja ympäristön pilaantumisvaaraa sekä parantaa yleistä turvallisuutta. Kemikaalin joutuminen maaperään voi aiheuttaa esim. juomaveden pilaantumisen kaivossa tai kalakuoleman vesistöön päästessään. Öljyvahinkojen torjumiseksi maatilojen öljysäiliöiden vuodonhallinnan on oltava kunnossa. Eläinsuojien yhteydessä on oltava ympäristöluvan edellyttämä kapasiteetti lannan ja virtsan varastoimiseksi talvikauden yli.

Ehdollisuuden vaatimukset, ympäristökorvausten toimenpiteet, tuotannolliset ja ei-tuotannolliset ympäristöinvestoinnit sekä suorien tukien ekojärjestelmän toimenpiteet kohdistuvat ilmasto- ja

ympäristöriskien hallintaan erityisesti parantaen sopeutumiskykyä. Ilmasto- ja ympäristöriskien hallintaan tähtäävät myös maaseutuohjelmasta rahoitettava viljelijöiden neuvonta sekä koulutus- ja tiedotushankkeet.

Tulvat

Maakuntakaavoissa on merkitty tulvavaara-alueita, ja niihin liittyen rakentamista on rajoitettu. Rakentamisluvan yhteydessä arvioidaan sijoittamista tulvariskin kannalta. Asuinrakennuksille aiheutuvia tulvavahinkoja korvataan vapaaehtoisten vakuutusten perusteella. Kosteikkojen ja luonnonmukaisen vesirakentamisen avulla tulvia voidaan tasata. Peltomaan eroosiota ehkäistään talviaikaisen kasvipeitteisyyden, suojakaistojen ja suojavyöhykkeiden avulla.

Maatalouden vesienhallintaa edistetään lisäämällä suunnittelukapasiteettia ja rahoittamalla luonnonmukaisten ojitusjärjestelmien yhteistyökokeiluja sekä alueellista kuivuudenhallintasuunnittelua. Muuttuvasta ilmastosta aiheutuvat sadannan ja routaantumisen muutokset edellyttävät maatalouden vesienhallintaan uusia toimia tuotannon riskien hallitsemiseksi.

Markkinariskit

Tuotantosopimukset ja futuurit pienentävät hintavaihteluihin liittyviä riskejä. Markkinaseuranta ja ennakointi parantavat mahdollisuuksia suunnata tuotantoa tuotteisiin, joilla on kysyntää. Erityisesti ahvenanmaalainen elintarvikejärjestelmä on herkkä, kun raaka-aineiden tuotanto ja jalostus ovat vahvasti riippuvaisia toisistaan ja raaka-aineiden saatavuuden väheneminen vaikuttaa teollisuuteen samalla tavoin kuin jalostajan poissaolo vaikuttaa merkittävästi maataloustuotantoon tuotteidensa kaupan pitämisessä. Tuottajaorganisaatiotoiminnan avulla voidaan muun muassa vähentää markkinariskejä sekä tuotantopanosten ostoissa että tuotteiden myynneissä. Tuottajaorganisaatio perustetaan aina tuottajien aloitteesta. Tuottajaorganisaatiolla voi olla muun muassa seuraavia tavoitteita: tuotannon suunnittelu, tuotteiden laadun parantaminen tai säilyttäminen, tuotteiden kaupallisen arvon lisääminen, tuotteiden kaupan pitämisen parantaminen, tuotteiden menekinedistäminen, tutkimus ja koetuotanto sekä koulutustoimet. Tuottajaorganisaatiotoiminnan avulla voidaan myös vähentää markkinariskejä sekä tuotantopanosten ostoissa ja tuotteiden myynneissä.

Tuloriskeihin varautuminen

Tuloriskejä vähentävät osaltaan tuotannosta irrotetut suorat tuet ja luonnonhaittakorvaukset, koska niiden määrä ei vähene, vaikka sadon määrä alenisi. Tulovaihtelua viljelijät voivat jossain määrin vähentää ostojen ja myyntien sekä poistojen ajoituksella.

Tilojen monialaisuus ja osa-aikaisuus parantavat yritys- ja yksilötason tuloriskien hallintaa.

Rahoitusriskit

Valtion takaukset vähentävät investointien rahoitukseen liittyviä riskejä. Tuettavissa investoinneissa edellytetään kannattavuuslaskemiin sisällytettävän herkkyysanalyysit, joiden avulla arvioidaan kannattavuusedellytyksiä eri tuottajahinnoilla. Avustukset vähentävät lainanototarvetta ja siten korkotason noususta aiheutuvia rahoitusriskejä.

Yhteistyö, monialaisuus ja osa-aikaisuus

Eri tasoiset yhteistyön muodot tilojen välillä tai yritysmuodon (yhtymä, osakeyhtiö) kautta parantavat tilan riskienhallintaa osaamisen, jaksamisen, pääoman saatavuuden, tuotantopanosten yhteisostojen, sadon yhteismarkkinoinnin, koneketjun ja viljelytoimien lyhyen aikaikkunan osalta. Tilojen lisääntynyt osa-

aikaisuus sekä monialaisuus muun yritystoiminnan tai urakointipalvelujen kautta on osa tilojen talousriskien hallintaa. CAP-suunnitelma tukee monialaista maaseudun yrittäjyyttä.

UOMIOS